

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ Πορεία μας πρὸς τὴν Ὀγδόην Ἡμέραν καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Θεομητορική Ἐλεημοσύνη

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας

«ΑΥΤΗ ἡ Ἡμέρα, Ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν Αὐτῇ»^{1!}...

«Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε Καινὰ τὰ Πάντα»^{2!}...

Καινὸς ὁ τάφος... Καινὸς οἱ σινδόνες... Καινὴ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας... Καινὸν τὸ Γένος μας... Καινὸς ὁ οὐρανὸς... Καινὴ ἡ γῆ... Καινὴ ἡ κτίσις... Καινὰ τὰ πάντα...

Ἄς κοιτάξωμε γύρω μας! Ὅλα εἶναι τερπνά! Ὅλα εἶναι εὐώδη! Ὅλα εἶναι δροσώδη! Ὅλα εἶναι χαριέστατα καὶ πανευφρόσυνα!

Φαίνονται ὡσὰν νὰ συνανεστήθησαν μὲ τὸν Χριστὸν μας καὶ αὐτά· ὡσὰν νὰ ἐξωντάνευσαν ἀπὸ τὴν νέκρωσιν τοῦ χειμῶνος καὶ σκιροῦν ἐν ἀγαλλιάσει, καθὼς προσφέρουν τὰ κάλλιστα καὶ ἐξαιρετα δῶρα τῆς γλυκυτάτης ἀνοιξέως στὸν ζωοδόχο Τάφο.

Καινὰ τὰ πάντα!... Καινὰ ἄς εἶναι καὶ τὰ ἄσματά μας πρὸς τὸν ὠραιότατο καὶ δεδοξασμένο καὶ ἡλιόμορφο Σωτῆρα μας.

* * *

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ Ἄσμα Καινόν...»^{3!}... Καὶ στὸ ἐξῆς, **«ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν»^{4!}...**

Ἡ ὁδὸς τῆς Καινῆς κατὰ Χριστὸν Ζωῆς ἔχει πλέον ἀνοίξει. Ἀνεστήθη ὁ Θεὸς καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ ἐχθροὶ Του^{5!}

Τώρα μᾶς ἐδόθη ἡ ὑψίστη δωρεὰ νὰ μετέχωμε τοῦ ἀναστημένου Σώματος τοῦ Κυρίου μας· νὰ μετέχωμε τῆς θείας Δόξης διὰ τῆς ἀχράντου Σαρκὸς Του· νὰ μετέχωμε τῆς ὄντως Ζωῆς διὰ τῆς ἀνθρωπότητός Του, τῆς ἀνακαινισμένης καὶ ὁμοθέου.

Ἡ ἀνθρωπίνη Φύσις τοῦ Σωτῆρος μας ἀναδείχθηκε διὰ τῆς Ἀναστάσεως

«ὡσὰν ἓνα μεθόριον ἀνάμεσα εἰς τὸν Κτίστην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κτίσματα· καὶ πέρασεν αὐτὴ (ἡ Φύσις) εἰς τὸν ἑαυτὸν Της ὅλον τὸ πλῆρωμα τῆς τοῦ Θεοῦ δόξης καὶ μακαριότητος, τὸ συγκερνᾷ⁶ τρόπον τινὰ καὶ οὕτω διὰ μέσου ἑαυτῆς μεταδίδει τὴν δόξαν

ταύτην καὶ μακαριότητα εἰς ὅλους τοὺς μακαρίους Ἄγγέλους τε καὶ ἀνθρώπους»⁷.

ᾠ δόξης! ᾠ λαμπρότητες! ᾠ μεγαλεῖα τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας!... Ὅντως, αὐτὴ εἶναι ἡ **Ἡμέρα**, τὴν ὁποία ἐποίησε ὁ Κύριος! Καὶ τώρα μὲν, ἡ **Ἡμέρα** αὐτή, ἡ θεοδόξαστος Κυριακή, εἶναι εἰκὼν τοῦ Μέλλοντος Αἰῶνος· τότε δέ, θὰ εἶναι ὁ ᾠγδοος Αἰὼν τῆς Μελλούσης Ζωῆς.

* * *

Ἐγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν Αὐτῇ^{1!}

Καὶ σπὸ ἐξῆς, ὅλες οἱ δόξεις τῆς θείας Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ εἶναι προσιτὲς σὲ ὅλους ἐμᾶς διὰ μέσου τῆς θερμῆς καὶ ἐγκάρδιας ἀγάπης μας πρὸς Ἐκεῖνον, τὸν Ἕνα, τὸν Μοναδικόν, τὸν Ἡγαπημένον.

Φιλούμενος ἀπὸ ἐμᾶς, κοινοποιεῖ τὴν δόξα Του στοὺς φίλους Αὐτοῦ.

Ἐμεῖς φίλοι μου ἐστε... οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους...⁸.

Σήμερα, μὲ τὴν ζωηρὰ φλόγα τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριό μας, προσκυνοῦμε ἐν ἀγαλλιάσει καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Ἀνάστασί Του, διότι καταργήθηκε ὁ Ἄδης καὶ ὁ Θάνατος, αὐτὸς ὁ **ἔσχατος ἐχθρὸς**⁹.

Τοιουτοτρόπως, ζωοποιεῖται πλέον καὶ θεοῦται τὸ σῶμα μας, τὸ ὁποῖο εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **ἐμπάθεια**· ζωοποιεῖται καὶ θεοῦται ἡ ψυχὴ μας, ἡ ὁποία εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **ἠδυνάθεια**· ζωοποιεῖται καὶ θεοῦται ὁ νοῦς μας, ὁ ὁποῖος εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **προσπάθεια**.

Καταργήθηκε ὁ «ἔσχατος ἐχθρὸς» καὶ καταργεῖται συνεχῶς ἐν τῇ ταπεινώσει, ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῇ ἀγνότητι, τὰ ὁποῖα κατακλύζουν τὴν ὑπαρξί μας, διὰ μέσου τῆς **Πράξεως** καὶ τῆς **Θεωρίας**, τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ, διὰ τῆς μετοχῆς μας στὴν **ὁμόθεο Φύσι** τοῦ Σωτῆρος μας, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τοῦ βοηθοῦντος ἡμᾶς νὰ περιπατῶμεν ἐν **Ἐκκλήσιᾳ Ζωῆς**.

* * *

Καὶ ἔχομε, κατὰ τὴν καινοποιὸν αὐτὴν πορείαν μας πρὸς τὴν ᾠγδὸν Ἡμέραν τῆς Μελλούσης Ζωῆς, ἔχομε Συνοδοιπόρο, Ὁδηγὸ καὶ Προστάτιδά μας τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἁγίαν Θεοτόκο.

Χαίρει σήμερα ἡ Κεχαριτωμένη καὶ τέρεπεται ἐν τῇ ἐγένεσει τοῦ τόκου Της· χαίρει ὅμως καὶ συνεχῶς καὶ πάντοτε, συμπορευομένη μὲ τὰ τέκνα Της, διότι ὡς Μητέρα τοῦ Ἐλέους καὶ τῆς Ἐλεημοσύνης,

διὰ μέσου τῶν χειρῶν Αὐτῆς περνοῦν ὅλαι αἱ τοῦ Θεοῦ χάριτες, τόσο ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσον καὶ ἐν τῇ γῇ, τόσο εἰς τοὺς

Ἄγγέλους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους», «κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀγάπης ὅπου ἔχουν πρὸς Αὐτήν»¹⁰.

Ἡ Θεομητορικὴ Ἐλεημοσύνη «ἀνέστησε τὰ τέκνα Αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν»¹¹ καὶ πλουτίζουν ἀενάως τὸν πλοῦτον τῆς Θεότητος, τῆς Ζωῆς, τῆς Εἰρήνης, τοῦ Φωτός, τῆς Ὑπομονῆς, τῆς Ἐλπίδος, «ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν»¹².

Ὁ ἀναστάσιμος πλοῦτος τῆς Θεομητορικῆς Ἐλεημοσύνης μᾶς ἀξιῶναι νὰ χαιρώμεθα στὶς θλίψεις, νὰ πλουτίζωμε στὴν πτωχεία, νὰ παρηγορούμεθα στὶς ἀσθένειες, νὰ εὐφραινώμεθα στὶς δοκιμασίαις, νὰ ἐλπίζωμε στὰ ἀδιέξοδα, νὰ φέρωμεν γενναίως τὰ ἐπερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀγαπητικὴ καὶ θεραπευτικὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Ναί, ἡ πορεία μας, ἡ πορεία ὅσων ἀγαποῦν τὸν Χριστό μας καὶ τὴν Μητέρα Του, ἐν **Μαρτυρίῳ καὶ Μετανοίᾳ**, εἶναι -ιδίως σήμερα- ἡ περιφημὴ πορεία ἐκείνων τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως, «τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς θλίψεως τῆς Μεγάλης»¹³, ἀλλ' ἐν ὑπομονῇ καὶ εὐχαριστίᾳ.

Τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Χάρις τῆς Τρισηλίου Θεαρχίας, εἶθε νὰ μετοχετεύεται στοὺς φιλοχρίστους καὶ θεοτοκοφίλους Χριστιανούς ἀπὸ τὴν Φιλανθρωποτάτη Βασίλισσα, διὰ τῶν πολυτίμων εὐχῶν τοῦ θεοχαρίτωτου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὥστε νὰ δοξάζεται ὁ Πατήρ, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

Ἡ Χάρις τῆς Θεομήτορος καὶ ἡ χαρὰ Της γιὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Υἱοῦ Της νὰ εἶναι πάντοτε μαζί Σας!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2008

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισταμένων

1) Ψαλμ. ριζ´ 24. / 2) Β´ Κορινθ. ε´ 17.0 / 3) Πρβλ. Ψαλμ. ρμθ´ 1. / 4) Ρωμ. στ´ 4. / 5) Πρβλ. Ψαλμ. ξζ´ 2. / 6) Συγκερνῶ συγκρινῶ, ἀναμειγνύω. / 7) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Γυμνάσματα Πνευματικά, Μελέτη ΛΒ´, § α´, σελ. 272, Θεσσαλονίκη 1971. / 8) Ἰωάν. ιε´ 14-15. / 9) Α´ Κορινθ. ιε´ 26. / 10) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, αὐτόθι, σελ. 278. / 11) Παροιμ. κθ´ (Μασ. λα´ 28). / 12) Πρβλ. Ἐβρ. ια´ 35. / 13) Ἀποκαλ. ζ´ 14.